

tione percussae: nullo modo malum
 cognoscerent quod egissent; Nam sepe
 hi qui imprudentes sunt. tantū se pec-
 casse sentiunt. quantum de peccatis
 que fecerint increpant. Ut minores
 culpas suas estimant. quas minor in-
 uencio castiget. et quas uehementer
 obuiuari uiderint. maiores esse de-
 prehendant; Unde necesse est ut semp
 sermo predicantis. cum auditoris debe-
 at qualitate formari. ne aut uetecun-
 dis. aspera aut impudentibus lenia
 loquatur; Quid aut mirum. si hoc
 uerbi di erogator faciat cum et agri-
 cola qui semen in terram mittit. prius
 terrae qualitatē prouidet. quib. semi-
 nibus apta uideantur. et postquā
 terrae qualitatem prouiderit. tunc
 semina spargit; Sed quia de quali-
 tate doctrinae locutionem longius
 traximus. oportet ut ad eum quē
 coepimus exponendi ordinē rede-
 amus; Sed et si conuersus iustus aut
 titia sua fecerit iniquitatē. ponā
 offendiculū coram eo. ipse morietur.
 quia non adnuntiasti ei in peccato
 suo morietur. et non erunt in memori-
 a iustitiae eius quas fecit. sangui-
 nē uō eius de manu tua requiram;

one malorum nulla debet esse fidu-
 cia praeteritorum bonorum; Sed que-
 ri potest. utrum iusto postquā ce-
 ciderit. predicandū sit. an et priusquā
 cadat. inuigilare predicator debet.
 ne ad easim ueniat; perculdubio et prius
 quā cadat; Nam sequitur; Si autē adnun-
 ciaueris iusto ut non peccet. et ille non
 peccauerit. uiuens uiuet; quia autē ad-
 nuntiasti ei. tu autē animam tuā libe-
 rasti; Si ergo predicator ideo suā animā
 liberauit. quia iusto ne peccasset de-
 nunciauit. cum iustus ad peccatum
 predicator tacente cecidit. predicator
 quia tacuit reus tenetur; Sed quis
 nrm rogo ad haec sufficiat. ut non so-
 lum peccatore studiosē corripiat.
 sed etiā iustis inuigilet ne cadant; nos
 enim infirmitatis nrae conscii. cuius
 tos conspiciamus. ammonere eos non p-
 sumimus ut iustitiae uiam teneant;
 quam quia tenent uidemus; et tamen
 predicatoris est debitū etiā iustos ammo-
 nere; Unde predicator egregius dicebat;
 Sapientibus et insipientibus debitor sum;
 in his uero omnibus. que de iusto ad iniq-
 tatem conuerso dicta sunt. hoc ē labori-
 osum ad loquendū. hoc ualde p-
 rimendum. quod dñs dicit. Ponā offen-

hanc p
 simul
 redei
 adhu
 quip
 letur
 cati
 tur
 done
 gatar
 alter
 et co
 cit. p
 pecca
 dilu
 ti. qu
 toris
 uō q
 simul
 cent
 culp
 sint
 mem
 ut u
 sit e
 cati
 pxi
 lunt
 ne p
 do d
 cia f

PAL. LAT. 253

52V

ICTV

RUS

MYS

TICA

narratio
non hysto

ricam premit

ut. ut figat ex tempo

re. qd credatur inreuelati
one;

Notandum uero quod
in exordio libri huius. quo anno
pphetare cepit indicauit.

in fine uero inseruit quo extre
mam uisionem uidit. ita ut cog
noscere ualeat. in quot annis prophe
tiae suae librum dixerit. Tempus
namque quo prophetae coepit
in locutionis suae initium posu
it dicens. Apertis sunt celi. & ui
di uisiones dñi. in quinta men
sis. Ipse est annus quintus trans
migrationis regis ioachim. Nunc
uero loquitur dicens. In uicesimo
et quinto anno transmigrationis

ductus est in hierosolimorum urbe
regnauerat. Post captiuitate uero
eiusdem sedeciae. quae iam secunda
erat urbis captiuitas. quarto decimo
anno prophetu uisionem ultimam
uidebat. Undecim^{ma} q. & quattuor
decim simul uincti faciunt. x x &
v. Si igitur uisionem primam quin
to captiuitatis prioris anno locu
tus est. atque hanc ultimam uicesi
mo & quinto anno factam fuisse de
scribit. Profecto patet. quod inui
ngenti annis locutionis suae moras
usque ad ultimam eius uisionis
uerba te tenderit. Nec mouere
quempiam debet. quod in medio
prophetiae suae uolumine eundem
babylonico rege loqueretur. uice
simi ac septimi annum memoria facit.
Quo in loco cum nihil de tempore
sue captiuitatis interserat. Aperte
demonstrat. quia eius regis tempo
ra describat. de quo ut ppheta cepe
rat. qd uero ante in exordio anni de
cimi mensis. tempus simpliciter ex
primit. ut ex ipso quoq; tempore
in corda audientium iuxta lit
tera uerbi radice figat. ex qua
spiritualis fructus postmodum

PAL. LAT. 253

63v